

PD Kočevje, MLADINSKI ODSEK

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih v letu 2018

13. 1. 2018

Pohod mladih planincev na Mirno goro

S sobotnim pohodom na Mirno goro je 47 mladih planincev s kočevskih osnovnih šol opravilo svojo 1. turo v letošnjem letu in tako otvorilo planinsko leto 2018. Za varnost so poskrbele vodnica Zinka, mentorice Majda, Nadja in Melita.

Planinska pot je speljana vzporedno z gozdno učno potjo Mirna gora. Naš korak so namesto snega spremljala razmočena blatna tla, ob planinski poti pa cvetoči telohi in rumene trobentice. Januar pa res ni še čas za to! Kje je mraz in debela snežna odeja? Bodimo strpni, morda pride vsaj za čas počitnic.

Med hojo smo z lesenih tablic brali imena dreves in grmov pa ne le v slovenščini, temveč tudi v latinščini. Prijetno vzdušje in otroški živžav je skoraj pregnal meglo in oblake in že smo bili pred planinskim domom. V domu pa utečena dela – malica, topel čaj in dnevniki.

Pri povratku v dolino smo morali biti še bolj pozorni in pazljivi na vse padce in zdrse. Ker pa so naši planinci urni, spretni in gibčni, so jo odnesli brez poškodb. Za umazana oblačila pa bodo poskrbele naše mame in do naslednjega pohoda bo gotovo vse čisto.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Melita Berlan

13. 1. 2018

Planinski izlet na Trdinov vrh

Mladi planinci smo se peljali proti naši izhodiščni točki za na Trdinov vrh. Avtobus nas je pripeljal zelo visoko. Do vrha smo imeli samo še eno uro.

Na vznožju hriba si nismo mislili, da bo tako blatno in da bo sneg. Snega je bilo res bolj malo, ampak dovolj za naše otroško veselje. Ko smo hodili po blatu, je bil občutek, kot da hodiš po sluzi in drselo je. Skoraj sem dvakrat padla. Na vrhu sem jedla pred vhodom cerkev. Na vrhu je meja s sosednjo Hrvaško, zato smo bili tudi na Hrvaškem, čeprav se ni videlo, da smo prečkali državno mejo. Navzdol smo šli po cesti, ker je bilo po markirani planinski poti preveč blatno. Vsi bi popadali in bi bili preveč umazani, da še na avtobus ne bi smeli iti. Po cesti pa je bilo veliko leda. Eni so se drsali in včasih tudi padli. Pri avtobusu so nam mentorji razdelili darilca od Miklavža, dobili smo nogavice.

Z avtobusom smo se odpeljali v Novo mesto, kjer smo si kinu ogledali film Mali Jeti. Po ogledu filma pa še v McDonalds. V veselem decembru so si lepa presenečanja res kar sledila. Hvala!

Vanja Pugelj, 5.a

OŠ Ob Rinži Kočevje

8. 2. 2018

Pohod mladih planincev Mladinskega odseka Planinskega društva Kočevje do Koče pri Jelenovem studencu ter proslava ob počastitvi kulturnega praznika

Mesec je naokoli in člani Mladinskega odseka PD Kočevje smo se zopet odpravili na potep. Mladi planinci smo se na slovenski praznik kulture že tradicionalno, v čudovitem zimskem dnevu, odpravili do Koče pri Jelenovem studencu pod »očakom«, Mestnim vrhom, kjer smo pripravili manjšo slovesnost ob spominu na največjega slovenskega pesnika, dr. Franceta Prešerna.

V zgodnjem dopoldnevu se nas je 11 (6 mlajših in 5 starejših) mladih planincev iz OŠ Ob Rinži, z vodnico Branko Rajner in mentorico Melita Berlan, odpravilo proti koči. Pridružilo se nam je kar nekaj staršev in ostalih pohodnikov. Po Kalanovi poti smo sopihali proti vrhu. Jutro je bilo sicer še mrzlo, vendar nas je strmina kaj kmalu segrela in za odvečna oblačila smo morali poiskati prostor v nahrbtniku. Idilična, zasnežena in dodobra shojena pot je nakazovala, da kljub mrazu ne bomo edini obiskovalci naše kočje.

Ob prihodu h koči nas je pričakala topla kočja ter veliko pohodnikov, ki so se odločili počastiti kulturni praznik na malce drugačen način. Kot že vrsto let je MO PD Kočevje tradicionalno prevzel organizacijo proslave ob kulturnem prazniku. Rdeča nit kulturnega programa so bile pesnikove besede: ... ker v srcu dobro mislimo. Nadaljevali smo z recitacijami Stele, Lane, Žige in Timona, v vlogi Prešerna pa je Miha Gorjup v elegantnem kostumu pripovedoval o svojem življenju. Brez instrumentov pa ne gre, zato je vse skupaj spremljal harmonikar Gregor, na saksafon je poigral Jaka, na prečno flavto pa je uglajeno zaigrala Eva.

Vzdušje pred kočjo je postalo zares praznično. Gospod predsednik Milan Mlakar je vse zbrane obiskovalce lepo pozdravil in se jim zahvalil za prehojeno pot na ta praznični dan, še posebej pa so bile besede zahvale namenjene nastopajočim za pripravo in izvedbo proslave. Na ta način smo končali februarско družjenje in se zadovoljni in radostni, po Kalanovi poti, vrnili v dolino.

Za MO PD Kočevje

Branka Rajner in Melita Berlan

24. 3. 2018

Pohod mladih planincev na Grmado

V tretje gre rado in mladi planinci smo se le lahko podali na pot. Oblačno sobotno jutro, 24. marca, smo se zbrali na avtobusni postaji Kočevje, se odpeljali do Stare Cerkve in se skupaj kot vedno odpeljali do Ortneka.

Po kratki vožnji smo izstopili iz avtobusa in otroške oči so kazale presenečene poglede, kajti navadno traja naša vožnja dve uri ali celo več v eno smer. Ves ustaljeni urnik je bil spremenjen, tudi malica je bila šele v domu in ne pred začetkom hoje. Naša planinska kolona je hodila po označeni planinski poti do vasi Gornje Poljane, kjer smo videli veliko cerkev in številne kmetije s kmetijskimi poslopji. Vse okrog nas, po cesti in dvoriščih so brneli traktorji in opravljali razna spomladanska opravila. Nekaterim otrokom so vonjave, ki so prihajale iz hlevov, zapirale noske. Z vseh dvorišč so se oglašali psi, eden nas je spremljal vse do planinskega doma in del poti tudi nazaj.

Med hojo smo opazovali posledice decembrskega vetra in porušena drevesa. Ob poti in na jasadah so naravo krasili prvi znanilci pomladi, ki so pomlad letos na žalost ali v veselje naznanili malo pozneje. Zadnji del pa smo prehodili po zaplatah snega in ostankih zimske idile. Pred nami se je že pokazal dom, samo še kratka strmina in že nam je vrata odprl gospod Janez, prijazen oskrbnik doma. Ob topli peči so sedeli še drugi planinci in bili navdušeni nad obnašanjem, ubogljivostjo in številčnostjo naših mladih planinčkov, čeprav nas je bilo tokrat le za en avtobus. Seveda se je bilo potrebno okrepčati z malico iz nahrbtnika, narisati ali napisati vtise s poti v planinske dnevnike in vanje pritisniti nov žig. Pred domom smo za spomin stopili še pred fotoaparatom in sestopili v dolino. Na sončnem travniku smo se naužili še zadnjih zimskih radosti s kepanjem in metanjem po snegu.

Bil je lep kratek pohod, z zgodnjim povratkom v Kočevje, kajti navadno pridemo šele proti večeru in tako bo že naslednjič, ko odhajamo na Golake.

Za Mladinski odsek Planinskega društva Kočevje

Zinka Levstek in Melita Berlan

17. 2. 2018

Pohod mladih planincev na Resevno

Bilo je oblačno sobotno jutro, tik pred počitnicami, 17. 2. 2018, ko se nas je zbralo kar lepo število mladih planincev. Z mentoricama in vodnico smo se tokrat odpeljali na Štajersko. Na Blagovici smo si napolnili lačne želodčke, se malo pretegnili in nadaljevali pot do Šentjurja.

Tam se nam je pridružila še mlada družina, ki nas je vodila do OŠ Hruškovec, kjer sta nas pričakala vodnika Marko in Dani. Po zasneženi pokrajini sta nas varno popeljala na Resevno. Do tja je bilo potrebno tudi malo gaziti, kar pa nam je predstavljalo zanimivo avanturo. Otroci so zelo uživali! V domu so nas prijazno sprejeli tako oskrbnica kot tudi gostje, ki so bili nad našimi planinčki navdušeni. Na toplem smo pomalicali, se okrepčali še z ostalimi dobrotami iz nahrbtnika ter v planinske dnevničke zapisali oziroma narisali vtise dneva. Otroci so komaj čakali, da so nato lahko uživali na snegu, se kepali, delali snežake.. Kasneje se nas je večina povzpela na 20 metrov visok razgledni stolp. Seveda pa ni manjkalo tudi poziranje pred fotografskimi aparati! Sledil je še sestop po zasneženi poti, na kateri so se slišali veseli kriki ob dričanju, drsanju in padcih v sneg. Ob avtobusu smo se očistili in že komaj čakali, da se na poti proti domu ustavimo seveda še na Trojanah, kjer smo si privoščili velike, mastne in sladke krofe...nekaj pa jih odnesli še domov. Tako smo končali še en lep planinski pohod pred zasluženimi zimskimi počitnicami.

Lep planinski pozdrav!

Za MO PD Kočevje Terezija Levstik in Polonca Kalič

14. 4. 2018

Pohod na Mali Golak

V soboto, 14. aprila, se je 64 mladih planincev iz OŠ Stara Cerkev, OŠ Zbora odposlancev in OŠ Ob Rinži s svojimi mentoricami in vodniki Planinskega društva Kočevje povzpelo na Mali Golak nad Ajdovščino. Pod vznožjem sta se nam pridružila še domača vodnika Bogdan in Damjan. Iz Predmeje sta nas vodila po ozki kamniti strmi poti, ki jo je od polovice dalje pokrivala do pol metra debela snežna odeja. Sneg je bil moker in spolzek, zato so mnogi kljub previdnosti večkrat izgubili tla pod nogami. Na vrhu so bile vse težave vzpona takoj pozabljene. Jasno, toplo in sončno vreme nam je omogočilo pogled na morje in ladje, ki so čakale na privez, na nasprotni strani pa na vrhove Alp z očakom Triglavom. Na orientacijski vetrnici smo iskali vrhove, ki smo jih že osvojili in tiste, na katere bi se radi še povzpeli. Vrnili smo se po drugi strani hriba. Večina se je po strmi zasneženi poti spustila kar po zadnji plati. Smeh in vriskanje je spremljalo naš spust vse do koč. Tu smo se preobuli v suhe nogavičke in vsaj malo posušili premočeno obutev. Izpolnili smo dnevnik, se okrepčali in odpočili. Nato sta vodnik Tomaž in Miha tekmovala v kepanju proti vsem otrokom. Sedaj niso imeli sodelujoči snega le v čevljih ampak tudi za ovratniki, rokavi, na glavi in še kje drugje. Pot do avtobusa je bila čedalje lažja in polna pomladnega cvetja. Skupaj smo hodili polne štiri ure. Domov smo se vrnili šele po 19.00 uri. Veliko otrok je bilo mnenja, da je bil to eden najlepših pohodov.

Za MOPDK Majda Terbuc

12. 5. 2018

Pohod mladih planincev na cvetočo Vremščico (1027 m)

Že kar nekajkrat je bila Vremščica naša rezervna tura, ki pa smo jo tokrat končno usvojili.

12. maja smo se mladi planinci treh OŠ na Kočevskem z mentoricami in vodnico odpeljali k novi turi naproti. V Senožečah smo zapustili udoben avtobus, si optali nahrbtnike in se v dolgi, pisani koloni odpravili na rob naselja. Tam smo si privoščili malico in morda kakšen posladek iz nahrbtnika. S tem smo si nabrali dovolj moči za naš vzpon proti vrhu.

Prijetna pot se je vijugala po gozdu, kjer so bile še sledi neviht in hudournikov. Po končani strmini se nam je odprl prelep pogled na cvetoče pašnike, posute z narcisami, potonkami, sladkim korenom in z drugimi cveticami. Z navdušenjem smo lahko le opazovali te lepe prizore narave. Oko se je prav spočilo in uživalo v tej lepoti... Od tam smo ugledali tudi že naš cilj, proti kateremu smo se vzpenjali. V sončnem dnevu smo hodili po pašnikih, tudi v senci, da nam ni bilo preveč vroče. Srečali smo kar nekaj pohodnikov in kolesarjev, na vrhu pa skupino otrok in učiteljic z Bleda in Gorij. Ker tu ni bilo koč, smo za spremembo malicali in izpolnjevali planinske dnevnik na prostem, v travi. Z vrha ni bilo najboljšega razgleda zaradi oblačnosti v daljavi. Tako nas je pri uživanju v cvetoči naravi presenetilo in prepodilo grmenje ter temni oblaki s smeri Snežnika. Pod vrhom smo se uspeli še skupno fotografirati in potem pohiteli proti sestopu. Vmes smo uspeli uporabiti vsak svojo osnovno opremo iz nahrbtnika, to so naši dežniki, skozi gozd pa je bil uporaben kar naravni dežnik drevesnih krošenj. Pri avtobusu smo še pomalicali in se odžejali s svežo vodo, saj je nekaterim že na poti navzdol zmanjkalo pijače.

Na poti nazaj smo se ustavili v Cerknici, kjer smo si lahko privoščili še malo sladkega, seveda sladoled ali pa še kaj drugega. Naš lep, s soncem obsijan pohod in izlet, smo končali v nevihtnem Kočevju.

Vidimo se na zadnjem letošnjem pohodu na Vogel.

Lep planinski pozdrav!

Za MOPD Kočevje

Zinka Levstik in Polonca Kalič

2. 6. 2018

Pohod mladih planincev na Šijo

Zdi se, kot da smo komaj bili na taboru v začetku oktobra, že je tu mesec junij in z njim zadnji planinski pohod. Tudi letos so se nam pridružili starši, mlajši bratci in ena sestra.

Kljub temu da je sobota in ura šele šest zjutraj, smo se veselo zbirali nekateri na avtobusni postaji v Kočevju, drugi pred OŠ Stara Cerkev. Rana ura je kriva, da so nekateri zaspali, vendar nas tudi to ni spravilo ob dobro voljo. 56 otrok, 40 staršev in 6 mentorjev – vodnikov smo se posedli v dva avtobusa in odpeljali na Gorenjsko.

Naše staro mesto za počitek in malico je počivališče Voklo. Napolnili smo lačne želodčke. Šofer Peter nam je podaril bonbone, ki smo si jih hitro razdelili. Pripravljeni in odločni smo bili, da zmoremo še tako visoko goro, ki nas je tokrat čakala.

Vožnjo smo nadaljevali skozi Bled, ki velja za enega najlepših krajev Slovenije. Pot nas je naprej vodila po dolini Save Bohinjke, skozi Bohinjsko Bistrico pod vznožje Vogla do postaje za gondolo Ukanc.

Naša vodnika sta prva zapustila avtobus in odhitela na blagajno po karte za gondolo. Vožnjo z gondolo smo vsi nestrpnost pričakovali. Nekateri je bil kar malo strah. Skrbno smo pospravili karte, saj smo jih potrebovali za povratno vožnjo. Bilo nas je veliko, zato smo se razdelili v dve gondoli. Skozi mrežasta kovinska tla se je videla globina. Pogled z gondole nam je pritegnil rumeno cvetoč nagnoj.

Gondolska žičnica Vogel nas je pripeljala na nadmorsko višino 1535 do Ski hotela Vogel. Od tu se nam je odprl čudovit razgled na celotno Bohinjsko kotlino. Zbrali smo se na terasi pred hotelom in se odpravili na naš cilj. Vreme nam je bilo naklonjeno. Ob delno jasnem vremenu smo se podali mimo planinske kočice Merjasec, se spustili v dolino in nadaljevali po označeni planinski poti. Pot je bila zelo razgibana. Hodili smo tudi po snežnih zaplatah, vzpon na Šijo pa je bil kar precej strm. Na vrhu je hladno zapihalo, oblačno vreme nam je okrnilo razgled na okoliške vrhove, zato smo se umaknili po grebenu v smeri Vogla.

Na križišču smo se obrnili desno v smeri Orlovega roba. V gosjem redu smo se raztegnili v dolgo kolono. Krajši postanek na vrhu vlečnice nam je dobro del, sledil je sestop po isti poti, do planinske kočice Merjasec. Določili smo čas za daljši počitek.

Po počitku smo se zbrali pred teraso, za še zadnje obveznosti. Mladim in prizadevnim planincem smo podelili planinske znake - bronaste, srebrne in zlate. Fotografom smo se postavili za spomin in odhiteli do rampe za gondolo, da zavzamemo najboljše mesto razgleda ob spustu - še zadnjem doživetju adrenalina. Vožnjo z gondolo bi še ponovili, saj je bilo res super. In tako je minil še en prijeten pohod.

Se vidimo septembra. Sedaj pa uživajte v zasluženih poletnih počitnicah.

za MO PD Kočevje

Nadja Oberstar

27. in 28. 8. 2018

Vzpon mladih planincev na Triglav (2864 m)

Po več letih pridnega obiskovanja planinskih aktivnosti v Mladinskem odseku PD Kočevje je prišel čas, ko so se mladi planinci odpravili na najvišji vrh Slovenije in Julijskih Alp, Triglav. Ta čast je pripadla Alji Pugelj, Jerneju Hodniku, Timoteju Hodniku, Eneiu Vogrincu in Leonu Križu z osnovne šole OB Rinži Kočevje. Pod vodstvom kočevskih vodnikov – Tomaža Špeharja, Toneta Ožbolda, Milana Mlakarja – vodnice ter mladinske mentorice Branke Rajner ter izkušenega planinca Franca Šalamona smo se zjutraj ob peti uri s kombibusom odpeljali v smeri Mojstrane proti dolini Krme. Preobuli smo se v pohodne čevlje, še enkrat preverili opremo in krenili na pohod proti Kredarici. Vreme nam je bilo res naklonjeno. Pri pastirskem stanu Prgarca, ki je nekako na pol poti do Kredarice, smo imeli malico, nadaljevali mimo studenčka v strmino do manjše planote pod Kalvarijo. Do Kredarice, kjer smo si privoščili počitek in okrepcilo, smo potrebovali dobrih 6 ur. Po dogovoru vodnikov smo se odločili za vzpon na Triglav še isti dan.

S seboj vzamemo samo pijačo, malico, dodatna oblačila in čelno lučko. V steni je že nekaj planincev. Še zadnji napotki in odpravimo se v steno. Kmalu smo v steni med klini in pletenicami. Za vse nas velja obvezno varovanje s samovarovalnim kompletom, kar nam sicer vzame nekaj več časa, zato pa je vzpon veliko varnejši. Mladi se v steni odlično počutijo. Lepo jih je gledati, kako samozavestno, a previdno osvajajo višino. Vidi se, da so z njimi res veliko delali v mladinskem odseku. Na Malem Triglavu nekaj popijemo, se odpočijemo in nadaljujemo proti vrhu. Srečujemo vedno več tistih, ki se že vračajo, med njimi je veliko tujcev. Pred nami je še zadnja stena in pred nami Aljažev stolp, okoli njega pa množica zadovoljnih planincev. Čestitke in objemi, nato se razgledamo okoli sebe. Pogled na okoliške hribe in doline je nepozaben. Na severu vidimo visoke vrhove – od Škrlatice, Mangarta, Jalovca pa do Visokih Tur s 3798 m visokim Velikim Klekom (Grossglocknerjem), in da, videli smo tudi slovensko morje. Vreme je čudovito, sonce nas greje, okoli nas množica, ki čaka na fotografiranje in obvezni krst tistih, ki so prišli prvič na vrh. Tudi mi se prerinemo do stolpa. Tomaž si pripravi vrv, Branka pa vprašanja in kmalu je na vrsti krst. Še fotografiranje in čas je za vrnitev. Zaradi varnosti smo za povratek izbrali pot na Planiko, od tu pa s čelnimi lučkami do doma na Kredarici. Tura je trajala celih 12,5 ur.

Zjutraj nas je čakalo 2100 metrov spusta v dolino Krme. V hribih velja pregovor, da je tura končana, ko si varno v dolini. Največ nesreč v hribih se zgodi ravno ob povratku, ko večini zbranost popusti, k temu pa je potrebno dodati še utrujenost. Po dobrih treh urah pridemo do pastirskega stana Prgarca, kjer si odpočijemo in nadaljujemo pot naprej v dolino Krme. Pot je lepa in vodi med gorskimi travniki, posutimi s cvetjem in poraslmi z rušjem. Zadnjih 850 m spusta se je vlekle in do kombibusa smo prišli resnično utrujeni.

Vsi smo bili zadovoljni, ker nam je uspela lepa tura in kar je najbolj pomembno – vsi smo jo odnesli brez najmanjše poškodbe. Razbolele mišice pa so se že pozdravile v naslednjih dneh. Pozno popoldne smo prispeli v Kočevje.

Za podporo pri uresničitvi našega projekta se zahvaljujemo Občini Kočevje, Rotisu, Melaminu, Komunali, Župnijskemu uradu Kočevje in podjetju ELTEH INŽENIRING.

Za MO PD Kočevje,

Branka Rajner

6. in 7. 10. 2018

Dvodnevni planinski tabor mladih planincev v Tolminu

Učenci in učitelji stopimo v novo šolsko leto z nepopisanim listom in novimi pričakovanji. Prav enako velja za planince, njihove mentorje ter vodnike. Že iz leta v leto pa vemo, letos že 13. po vrsti, da je v oktobru nekje v Sloveniji rezerviran dvodnevni tabor za vse, ki so se v prejšnjem šolskem letu v okviru planinskega krožka udeleževali planinskih pohodov. 6. in 7. oktobra je 52 planincev iz vseh treh kočevskih osnovnih šol preživelo dva lepa planinska dneva v ČŠOD dom Soča v Tolminu. Za varnost in organizacijo pa smo poskrbeli njihovi mentorji in vodniki Mladinskega odseka PD Kočevje. V soboto smo se v zgodnjih jutranjih urah odpeljali skozi idrijske ovinke do Tolmina. Ko smo se srečali s tovornjakom, je šlo zelo na ozko in voznika sta merila centimetre, mi potniki pa smo bili le nemi opazovalci.

Sprejem in nastanitev po sobah velikega in prostranega doma je bila hitra in prijetna. Nekaj osnovnih navodil in napotkov in že smo bili po trije skupaj v svojih sobah. A kaj, ko so mlade planince začeli srbeti podplati, pa ne zaradi pomankanja hoje v hrib, ampak radovednosti, kdo je v kateri sobi. Radovednost so lahko ukrotili le z obiski in tekanjem po hodnikih. Mentorji in vodniki smo to hitro uredili s povabilom na kosilo in malo kasneje s pohodom po Učni poti na Kozlov rob. V minulem letu smo premagovali višje višine in bolj zahtevne planinske ture, na tej poti pa smo bili bolj 'turistični' planinci. Sledili smo oznakam in se po lepo urejeni in vzdrževani poti vzpenjali skozi gozd in preko lesenega mostička do starega vojaškega bunkerja. Ob postanku smo prebrali oglasno tablo in spregovorili nekaj besed o soški fronti. Vzpenjali smo se še naprej do razgledišča, s katerega se nam je odprl pogled na Tolmin in okolico. Naš cilj pa je bil le nekaj minut naprej – obnovljene ruševine nekdanjega gradu na Kozlovem robu. V sončnem popoldnevu smo se posedli na klopce, se naslonili na obzidje in opazovali kraje in hribe daleč naokrog ter uživali v barvah jeseni. Med povratkom v dolino in proti ČŠOD pa je med planinci že tekla beseda in kovanje načrtov za plezanje po plezalni steni. Vse potrebno za to aktivnost je skrbno pripravil naš vodnik Tomaž. Najpomembnejše pri tem je bilo varovanje, oprema in seveda navdušujoča publika z mentoricami Majdo, Polono in Melito ter vodnicama Branko in Zinko, ki je navijala za vsakega posebej. Naše spodbude so pripomogle, da so mnogi plezalci osvojili vrh in z veseljem potegnili za vrvico v zvončku, ta je zacingljaj in s tem naznanil: »Na vrhu sem!«. Večer je minil zelo ustvarjalno in sproščeno. V pesniški delavnici so z danimi besedami nastale planinske pesmi. V recitacijah smo slišali zanimive rime, resnične in smešne besedne zveze, ki so nastale po posameznih skupinah. V likovni delavnici so planinci lahko izdelali kažipot iz naravnih materialov, spet drugje vozljali vozle, risali, se igrali družabne igre ali pa igrali namizni tenis. Zaključili pa smo s plesom v pravi disco dvorani, saj se je nad nami vrtel barvni žaromet. Bilo je zanimivo, ko smo se mentorji učili »flosanja«. Moramo si priznati, da so v tem plesu otroci boljši od nas. Večerni počitek je že vabil k spanju, saj so vsaj mlajši planinci že kazali znake utrujenosti in dremali kar sede za mizo. Tudi za vse ostale je prišel čas, da zaključimo dan in se odpočijemo za nove podvige naslednjega dne.

V nedeljo smo se po zajtrku odpravili na pohod v Tolminska korita, ki so najnižja in verjetno najlepša vstopna točka v Triglavski narodni park. Krožna pot nas je vodila skozi divja korita Tolminke in Zadlaščice, ki se med seboj zlijeta v edino sotočje v koritih na ozemlju Slovenije. Za nas obiskovalce je bila zelo zanimiva še velika zagozdena skala imenovana Medvedova glava, Hudičev most, razpet 60 m visoko nad reko Tolminko, Zadlaška oziroma Dantejeva jama in Termalni izvir v jami pod Hudičevim mostom. Koliko naravnih lepot premore Slovenija na enem samem mestu! Mladi planinci res niso imeli težav z izpolnjevanjem dnevnikov, risanjem in pisanjem vtisov, še prostora jim je zmanjkalo, saj niso vedeli, kaj naj narišejo oz. kako naj strnejo vse, kar lepega so doživeli v teh dveh dneh.

Po kosilu smo pripravili nahrbtnike in se z avtobusoma odpeljali proti domu, kjer so že čakali starši. Težko je opisati vse lepote, ki so jih videle naše oči, vse pohvale, ki smo jo jih bili deležni, in predvsem vzdušje na tem taboru – to moraš preprosto doživeti.

Za Mladinski odsek PD Kočevje, Melita Berlan

Mladi planinci so na taboru v zelo kratkem času uporabili dane besede v pesmici.

Sobota, nahrbtnik, voda, sredo

Sobota je kakor dobrota,
če ni zaspana,
sem jaz sirota.

V sredo je polno dela,
je valovita kakor voda.

Nahrbtnik je obrtnik,
dela cel dan in noč.
Zna veliko različnih del,
zato je kar omedlel.

Voda smrdi in zraven tudi prdi.
Mi veliko vode pijemo,
da v hribe lažje hodimo.

Matej, Rok, Nik, Maj, Luka, Aleks

Vodnica, gore, stara mama, prijatelji

S prijatelji smo šli v gore,
vodnica nas vodila je do koč,
kjer nas je postregla
moja stara mama.

Tam je bil tudi moj stari ata,
ki nas je popeljal na ogled gora,
za varnost pa vodnica je z nami šla.

V grah smo srečali gamsa in kozoroga,
visoko na nebu pa videli orla.
Vodnica nam jih je predstavila,
dedku pa uganko zastavila.

Anastasia, Katarina, Nikolina, Amel

Nogavice, šolska torba, čokolada, veselje

Na nebu letijo ptice,
meni pa smrdijo nogavice.
V ringu je borba,
bori se šolska torba.

Čokolada,
moja mama je mlada.
Čokolada,
to je velika nagrada.

Otroci veseli so,
ker žogo brcajo.
Žoga jim odleti,

planinec jo v glavo dobi.

Kati, Ida, Hana, Olivia, Rozi, Špela

Hoja, planinska koč, natikači, čaj

Hodil smo, hodil,
veliko prehodili,
do Kozlovega roba
smo se sprehodil.

Prišli smo, prišli
do koč planinske,
lačni in žejni
počitka potrebni.

Plezali smo, plezali,
natikače obuli,
Tomaž je zakričal,
da smo se sezuli.

Pili smo, pili,
ves čaj smo popili,
čeprav ni bil sladek,
ga nismo zavrnili.

Čakali smo, čakali,
pa nismo dočakali.
Te pesmi bo konec,
ko počil bo lonec.

Eva, Gabrijela, Patrik, Žiga, Ema

Kapa, obliži, barvice, preproga

Ko se planinci zberejo,
si kapice nadenejo.
V kolono se postavijo
in na avtobus odpravijo.

Naš avtobus ni ravno leteča preproga,
nas pa hitro pripelje do Medvedjega brloga.
Na pohodu uživamo v naravi
in do koč vsi smo nasmejani.

Zvečer nas Micka ostriže
in nalepi nam obliže.
Ko v dnevnik narisali smo kravice,
pospravili smo barvice.

Lara, Lana, Manca, Daša, Neja, Kiara

Dnevnik, pohod, plavanje, gorski svet

Ko greš na pohod,
si nahrbtnik pripasaš,
vezalke zavežeš,
v svet gora odideš.

Na plavanje pozabiš,
ker za hojo noge rabiš,
ko prideš na vrh hriba,
štampljka v dnevnik prišiba.

Vanja, Špela, Ela, Anže, Nik

Planinska značka, avtobus, malica, traktor

V avtobusu je zabava,
ki do vznožja hriba traja.
Pred hojo malico pojemo,
hitreje kot traktor na vrh prispemo.
Če dovolj vrhov osvojimo,
za nagrado planinsko značko dobimo.

Naj, Tej, Jan

Krompir, planinsko društvo, živali, hribi

Krompir me privlači,
sploh ne vem zakaj?
Hodim v planinsko društvo,
tam pa je raj.

Rad hodim v hribe,
kjer vidim živali,
po skalah skačejo
in srečo prinašajo.

Ažbe, Nejc, Vid

Mentorica, gorske rože, žulji, kopalke

Mentorica je dobila žulje
od vseh teh planin.
Jaz pa od vseh gorskih rožic
že zgubljam spomin.

Mentorica živce zgublja,
ko tri nove žulje dobi.
Zdaj si močno želi,
da bi v kopalkah bila
in žabico plavala.

Zoja, Luka, Neja, Zala, Maša, Eva

Drevesa, rokavice, tabor, mir

Danes smo na dvodnevni tabor odšli
in na poti videli javore tri.

Opazovali smo drevesa,
ki prikazujejo naravna čudesa.

Nataknilo smo si rokavice
in za malico imeli potice.

Na tabor smo se pripeljali v miru,
domov pa odšli v diru.

Zdaj pa je pesmice konec,
ker počil je lonec.

Ula, Tinkara, Jerca, Eva, Jaka

20. 10. 2018

Pohod z mladimi planinci v Kočevski Rog in kostanjev piknik

Jesen je že tu, sadje je dozorelo in listje se je obarvalo v čudovite tople barve. Odpadajoče listje že prijetno šelesti pod nogami... Da bi začutili ta jesenski utrip v naravi, smo se v soboto, 20. 10. 2018, mladi planinci treh OŠ na Kočevskem z mentoricami in vodniki udeležili Kostanjevega pohoda oz. piknika, ki ga je organiziralo Planinsko društvo POHODNIK Novo mesto. Za nove mlade planince je bil to letošnji prvi pohod, kar jim je predstavljal veliko pričakovanje. Z avtobusi smo se odpeljali do Žage Rog, kjer smo se srečali z ostalimi iz drugih društev MDO Dolenjske in Bele krajine. Tam smo pomalicali, si pod vodstvom ogledali in poslušali zanimivo razlago, kako so nekoč živeli in delali na tem območju.

Ob lepem vremenu smo se nato družno povzpeli na vrh Roga. Mladi so se opogumili in si ogledali okolico z razglednega stolpa. Z vrha smo sestopili po drugi poti nazaj, do Žage Rog, od tam pa nadaljevali še približno 5 km po cesti do vasi Podstenice. Že od daleč smo lahko vonjali pečen kostanj in toplo malico. Po okrepčilu smo si ogledali Čebelarski muzej z maketo vasi. Bil je tudi čas za igro in izpolnjevanje planinskih dnevnikov, v katere so planinci opisali in narisali svoje vtise, ki so jih doživeli na pohodu in medsebojnem druženju.

Za MOPD Kočevje

Polonca Kalič in Zinka Levstek

20. 10. 2018

Pohod na Rog kostanjev piknik

Z avtobusom smo prispeli do Žage Rog.

Najprej smo pomalicali. Vodič nam je razložil, kakšna je bila nekoč žaga. Odšli smo na travnik in videli haskija. Nato smo Kočevarji odšli na pohod proti vrhu Roga. Na vrhu je stal visok lesen razgledni stolp. Po lestvi smo se povzpeli nanj in si ogledali okolico. Potem smo odšli naprej in videli veliko dreves v pisanih jesenskih barvah. Hodili smo po cesti, vse dokler nismo prišli nazaj do izhodišča. Učiteljice so se odločile, da gremo peš do Čebelarskega muzeja v Podstenicah, kjer smo imeli kostanjev piknik. Tam smo dobili hrenovke, čaj in pečen kostanj.

S prijateljicami smo se igrale, jedle kostanj in pisale dnevnik. Imeli smo se lepo.

Eva Robida, 3. c

17. 11. 2018

Mladi planinci osvojili Blegoš (1526 m)

Vreme nam kar tri leta ni bilo naklonjeno, da bi se lahko povzpeli na Blegoš. Tokrat pa nam je le uspelo. Kljub hladnemu jutru, smo se mladi planinci zbrali v soboto, 17. 11. 2018, in se že ob sedmi uri odpeljali proti Škofji Loki v Poljansko dolino.

Iz Hotavelj smo se z avtobusom vzpeli po ozki cesti do vasi Leskovica. Občudovali smo naravo in opazili, kako visoko v hribih imajo ljudje kmetije. Izstopili smo na začetku vasi, kjer stoji nekdanja osnovna šola. Zaradi mrzlega vetra smo se nastavljali toplim sončnim žarkom. Preden smo se podali na strmo pot, smo se okrepčali z dobrotami iz nahrbtnikov. Še pred središčem vasi pa je že bila pred nami prva strmina, katero smo morali premagati. Leskovica je majhna vas, kjer stoji cerkev sv. Urha ter lepe hiše, okolico pa obdajajo urejene zelene košenice. Pot se je potem malo poravnala, sledili smo makadamski poti, v globinah so šumeli gorski potočki. Opazovali smo, kako voda preskakuje skale in hiti v dolino. Naša pot se je nadaljevala skozi mešani gozd in nas pripeljala do zavetišča gorske straže na Jelencih. Vendar ta prijetna kočica na zelenici sredi gozda še ni bila naš cilj. Skozi smrekov gozd nas je označena pot vodila naprej, strmina pa še kar ni popustila. Končno smo pred seboj zagledali dolgo pričakovano kočico na Blegošu. Na naše presenečenje pa ... vodnica Zinka pa kar veselo mimo kočice! Kot pravi planinčki – smo ji sledili. Čakal nas je vzpon na kopast travnati vrh. Ves trud je bil poplačan s čudovitim razgledom na naše Alpe s Triglavom. Na vrhu pa je naše novinčke čakalo presenečenje, krst s smrekovo vejico. Pa saj ni bolelo. Vse smo zabeležili s fotoaparati.

Sledil je spust do kočice na Blegošu, v kateri je bilo zelo prijetno. Po počitku v kočici in vsemu, kar spada zraven, nas je čakal še sestop do avtobusa. Tudi tokrat smo se vrnili domov, polni novih dogodivščin in lepih vtisov.

Se vidimo na veselem decembru – našem tradicionalnem decembrskem pohodu.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Nadja Oberstar

15. 12. 2018

Pohod mladih planincev v veselem decembru

V soboto, 15. decembra 2018, je potekal tradicionalni decembrski pohod Mladinskega odseka planinskega društva Kočevje. 55 mladih planincev vseh treh kočevskih osnovni šol se je pod vodstvom izkušenih vodnic in mentorice po čudovito zasneženi poti odpravilo po Kalanovi poti proti Koči pri Jelenovem studencu. Prijeten tempo in snežna odeja novozapadlega snega sta v veseli družbi mladih pohodnikov pripomogla k še enemu uspešnemu vzponu. Pri koči je prezeble roke ogrel vroč in opojno dišeč čaj. Po malici in nekaj poskočnih zvokih harmonike smo se preselili v glavni prostor, kjer so planince s krajšim kulturnim programom razveselili učenci in učenke Osnovne šole Ob Rinži Kočevje.

Kulturni program z naslovom Moč besede v objemu kočevskih hribov je bil dogodek, s katerim sta se soorganizatorja OŠ Ob Rinži in Mladinski odsek planinskega društva Kočevje pridružila mednarodnemu festivalu Brati gore pod okriljem Alpske konvencije. Festival se že nekaj let v tednu okrog 11. decembra, ko obeležujemo svetovni dan gora, odvija v številnih evropskih mestih.

Festival Brati gore povezuje dve na prvi pogled povsem različni področji udejstvovanja – gore oziroma hribe in literaturo. Gore in hribi s svojo mogočno in skrivnostno privlačnostjo burijo domišljijo in navdihujejo besedne umetnike, da njihovo magično moč ujamejo v svoje verze. Slovenske pesnice in pesniki se že od nekdanj ozirajo v naravo, ki jim daje navdih, v njih prebujajo ustvarjalni nemir, obenem pa v njej iščejo tudi prostor miru in svobode. Pesmi v interpretaciji učencev in učenk so nas tako popeljale v čarobni svet poezije slovenskih avtorjev in avtoric in dveh mladih pesnic OŠ Ob Rinži, ki sta ustvarjali v sklopu literarno-likovnega natečaja, ki smo ga objavili na šoli. Zbrane je nagovoril tudi predsednik planinskega društva Kočevje, gospod Milan Mlakar. Ker pa gore ne le navdihujejo, pač pa so tudi prostor druženja in zabave, s čimer tesno povezujemo glasbo, sta literarni del prireditve popestrila mlada glasbenika na harmoniki in saksofonu. V koči se je zbralo tudi nekaj planincev in staršev, ki so spremljali svoje otroke na pohodu.

Pot nazaj je bila zabavna. Mladi planinci so tu in tam nagajivo stresli kakšno drevo, da se je z njega na nič hudega sluteče prijatelje vsul sneg. Smehu ni bilo ne konca ne kraja tudi, če je kdo po nesreči zdrsnil na spolzkem in dodobra uhojenem terenu. Mehek sneg je ublažil padce, dobra volja in navdušenost nad zasneženim gozdom, ki se je popoldne že kopal v soncu, pa sta zajeli prav vse udeležence pohoda.

Prijeten in kulturno bogat decembrski pohod skozi zimsko pravljico nad Kočevjem smo sklenili v piceriji Briški, kjer so se mladi planinci in planinke okrepčali s slastno pico.

V novem letu vsem planincem in planinkam želimo veliko uspešnih pohodov in čarobnih besed. Tako kot v hribih nas tudi življenje vodi po različnih poteh, ki so včasih enostavnejše in ravne, spet drugič pa vijugaste in navkreber. Vendar, pomembno je, da vztrajamo in gremo naprej. Čar ni v cilju, pač v poti do njega, tako kot je zapisal eden najprepoznavnejših slovenskih alpinistov, Nejc Zaplotnik: Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga bo dosegel, kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Tinkara Hodnik, organizatorica kulturnega dogodka Moč besede v objemu kočevskih gora

15. 12. 2018

Mestni vrh

V soboto 15.12.2018 smo se mladi planinci odpravili na božični pohod na mestni vrh. Vzpon smo začeli po nevarni kalanovi poti saj je bilo tam še kar nekaj snega. Pri koči smo pomalicali, poklepetali in ob dvanajstih imeli kulturni program na temo Brati gore. S tem programom smo se pridružili Mednarodnemu festivalu Brati gore. Po končani prireditvi smo po grajski poti sestopili. Pot je zelo drsela in večina se jih je zanalašč metala. Ni bilo nikogar, ki ne bi padel. Po prihodu v Kočevje smo odšli do picerije Briški. Tam pojedli pico. Učiteljice so prinesle darilo dobrih mož- nogavice za vsakega. Nato so učiteljice poklicale domov in dan se je končal.

Zapisal: Gašper Aljaž